DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

№ 8 | Warszawa, dnia 25 września 1929 roku | Rok XI

61.

G.M.O.1375.

OKÓLNIK

W SPRAWIE USTALENIA ZALEŻNOŚCI HONOROWYCH URZĘDÓW KONSULARNYCH.

Anulując zarządzenie Nr. A.II.949 z grudnia 1923 (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 16 z 1923, poz. 199), ustalam niniejszem zależność istniejących obecnie konsulatów honorowych w następujący sposób:

Państwo, w którem dany konsulat honorowy się znajduje	Urząd podległy	Urząd zwierzchni
AUSTRALJA	Generalny Konsulat Honorowy w Sydney	Konsulat Generalny Rz. P. w Londynie
BUŁGARJA	Konsulat Honorowy Rz. P. w Warnie	Wydział Konsulatu Poselstwa Rz. P. w Sofji
CHILE	Konsulat Honorowy Rz. P. w Santiago de Chile	Wydział Konsularny Poselstwa Rz. P. w Buenos Aires
DANJA	Konsulat Honorowy Rz. P. w Aalborg	Wydział Konsularny Poselstwa Rz. P. w Kopenhadze
"	Konsulat Honorowy Rz. P. w Aarhus	"
"	Konsulat Honorowy Rz. P. w Haderslev	"
"	Wicekonsulat Honorowy Rz. P. w Hasle a/Borholm	"
"	Konsulat Honorowy Rz. P. w Odense	"

FRANCJA	Konsulat Honorowy Rz. P. w Algerze	Konsulat Rz. P. w Marsylji
„	Konsulat Honorowy Rz. P. w Bordeaux	Konsulat Generalny Rz. P. w Paryżu
„	Konsulat Honorowy Rz. P. w Nicei	Konsulat Rz. P. w Marsylji
GRECJA	Konsulat Honorowy Rz. P. w Salonikach	Wydział Konsularny Poselstwa Rz. P. w Atenach
HISZPANJA	Konsulat Honorowy Rz. P. w Barcelonie	Wydział Konsularny Poselstwa Rz. P. w Madrycie
HOLANDJA	Konsulat Honorowy Rz. P. w Amsterdamie	Konsulat Rz. P. w Roterdamie
„	Konsulat Honorowy Rz. P. w Dordrechcie	„
„	Wicekonsulat Honorowy Rz. P. w Heerlen	„
INDJE HOLENDERSKIE	Konsulat Honorowy Rz. P. w Batawji	„
JAPONJA	Konsulat Honorowy Rz. P. w Osace	Wydział Konsularny Poselstwa Rz. P. w Tokjo
KRÓLESTWO SERBÓW, CHORWATÓW i SŁOWEŃCÓW	Konsulat Honorowy Rz. P. w Banja-Luce	Konsulat Generalny Rz. P. w Zagrzebiu
LUKSEMBURG	Konsulat Honorowy Rz. P. w Luksemburgu	Konsulat Rz. P. w Antwerpji
MONACO	Konsulat Honorowy Rz. P. w Monaco	Konsulat Rz. P. w Marsylji
NORWEGJA	Konsulat Honorowy Rz. P. w Oslo	Poselstwo Rz. P. w Oslo
„	Konsulat Honorowy Rz. P. w Tönsberg	„
„	Konsulat Honorowy Rz. P. w Bergen	„
„	Konsulat Honorowy Rz. P. w Stavanger	„
NIEMCY	Konsulat Honorowy Rz. P. w Dreznie	Konsulat Rz. P. w Lipsku
PARAGWAJ	Konsulat Honorowy Rz. P. w Asuncion	Wydział Konsularny Poselstwa Rz. P. w Buenos Aires

PORTUGALJA	Konsulat Honorowy Rz. P. w Lizbonie	Wydział Konsularny Poselstwa Rz. P. w Madrycie
„	Konsulat Honorowy Rz. P. w Porto	„
PERU	Konsulat Honorowy Rz. P. w Limie	Wydział Konsularny Poselstwa Rz. P. w Buenos Aires
RUMUNJA	Konsulat Honorowy Rz. P. w Braile	Konsulat Rz. P. w Galacu
SZWECJA	Konsulat Honorowy Rz. P. w Sztokholmie	Wydział Konsularny Poselstwie Rz.P. w Sztokholmie
„	Konsulat Honorowy Rz. P. w Malmö	„
„	Konsulat Honorowy Rz. P. w Göteborgu	„
URUGWAJ	Konsulat Honorowy Rz. P. w Montevideo	Wydział Konsularny Poselstwa Rz. P. w Buenos Aires
WŁOCHY	Konsulat Honorowy Rz. P. w Florencji	Konsulat Generalny Rz. P. w Medjolanie
„	Konsulat Honorowy Rz. P. w Katanji	Wydział Konsularny Ambasady Rz. P. w Rzymie.

Za Ministra
(—) *A. Wysocki*
Podsekretarz Stanu.

Warszawa, 30/VI 1929.

62.

G.M.O.5696.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE KONKURSU NA PRACE NAUKOWE W M. S. Z.

Powołując się na ogłoszenie w Dzienniku Urzędowym M. S. Z. Nr. 4 z 1927, poz. 41, Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje poniżej do wiadomości protokół Sądu Konkursowego w sprawie prac urzędników M. S. Z.

Za Ministra
(—) *A. Wysocki*
Podsekretarz Stanu.

Warszawa, 26/VII 1929.

PROTOKÓŁ.

Sąd Konkursowy, wyznaczony przez Pana Ministra Spraw Zagranicznych, w składzie:

dr. Michał Sokolnicki, jako przewodniczący,

p. prof. Henryk Mościcki }
i p. Szymon Rundstein } jako sędziowie,

działając na podstawie okólnika Nr. A.I.678 z 30 kwietnia 1927 (Dziennik Urzędowy Nr. 4 z 30 czerwca 1927), zebrał się 7 kwietnia 1929 i odbył ostatnie posiedzenia 13 lipca 1929.

Na konkurs nadesłano ogółem 6 prac.

Z tych prac praca, zaopatrzona godłem „Z postępem"—„Biurowość polskich konsulatów", wykraczała tematem swoim poza zakres, wyznaczony pracom konkursowym i Sąd zdecydował przekazanie jej Dyrekcji Departamentu Administracyjnego do ewentualnego zużytkowania.

Z pozostałych prac Sąd postanowił nagrodzić prace pod tytułem:

1) „Ruś Podkarpacka", szkic ustrojowy, godło „Habdank",
2) „Uwagi do Statutu Stałego Trybunału Sprawiedliwości Międzynarodowej", godło „Adolf".

Prócz tego Sąd Konkursowy postanowił wyróżnić jako dobrą pracę, p. t. „Chiny i Mocarstwa", krótki zarys historyczny, godło „Lin-szi-guań".

Z uwagi na to, że najlepsza z nadesłanych praca „Ruś Podkarpacka" nie całkowicie odpowiadała rozmiarami swemi warunkom konkursu, Sąd postanowił nie wyznaczać nagrody pierwszej ani drugiej i za obie prace, t. j. pracę: „Ruś Podkarpacka", godło „Habdank" i „Uwagi do Statutu Stałego Trybunału Sprawiedliwości Międzynarodowej" godło „Adolf" przyznać nagrodę trzecią w sumie po zł. 1000.—.

Po otworzeniu kopert okazało się, iż autorem pracy, p. t. „Ruś Podkarpacka" jest p. dr. Zygmunt Zawadowski, Attaché Konsularny Wicekonsulatu w Koszycach, autorem pracy „Uwagi do Statutu Stałego Trybunału Sprawiedliwości Międzynarodowej" jest p. Stefan Jerzy Lubomirski, Sekretarz Poselstwa Rz. P. w Hadze.

Przewodniczący Sądu Konkursowego

(—) *Michał Sokolnicki.*

Sędziowie:

(—) *Henryk Mościcki.*

(— *Szymon Rundstein.*

63.

G.M.O.4849.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE OKRĘGU KONSULATU GENERALNEGO WE FRANKFURCIE.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje niniejszym, iż do kompetencji Konsulatu Generalnego Rz. P. we Frankfurcie należy dawny okrąg Konsulatu Rz. P. w Kolonji, z wyjątkiem 2 regencyj kolońskiej i akwizgrańskiej oraz 4 powiatów z regencji Düsseldorf (Remscheid, Solingen, Lennep i Ohlig), które pozostały przy Agencji Konsularnej Rz. P. w Kolonji.

Za Ministra
(—) *A. Wysocki*
Podsekretarz Stanu.

Warszawa, 26/VII 1929.

64.

K.II.32735.

OKÓLNIK

W SPRAWIE ŚLUBÓW CYWILNYCH, ZAWIERANYCH ZAGRANICĄ PRZEZ OBYWATELI POLSKICH Z B. ZABORU ROSYJSKIEGO.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje do wiadomości następujące wyjaśnienie Sądu Najwyższego z 12 kwietnia 1929.

W myśl ust. I art. 13 ustawy z 2 sierpnia 1926 (Dz. Ust. Nr. 101, poz. 581) małżeństwo obywatela polskiego, podlegającego prawu, obowiązującemu w okręgu apelacyjnym warszawskim, lubelskim i wileńskim, zawarte zagranicą jedynie w formie cywilnej, obowiązującej w miejscu zawarcia małżeństwa, należy w Polsce uznać za ważnie zawarte w obliczu prawa cywilnego.

Na posiedzeniu niejawnem Połączonych Izb Cywilnych Sądu Najwyższego 12 kwietnia 1929 Sąd Najwyższy w składzie prezesa Izby I oraz III, sędziów oraz przy udziale sekretarza i w obecności prokuratora rozpoznawał wniosek Ministra Sprawiedliwości z 29 grudnia 1928 Nr. I.U.4726/28 w sprawie wyjaśnienia przez Sąd Najwyższy na zasadzie art. 3, ust. a) dekretu z dnia 8 lutego 1919 (Dz. Pr. Nr. 15, poz. 199) następującej kwestji: „czy w rozumieniu art. 13, p. I ustawy z 2 sierpnia 1926 o prawie właściwem dla stosunków prywatnych międzynarodowych (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 101 z 1926, poz. 581) małżeństwo obywatela polskiego, podlegającego prawu b. zaboru rosyjskiego, zawarte zagranicą

jedynie w formie cywilnej, obowiązującej w miejscu zawarcia małżeństwa, ma być w Polsce uznane za ważnie zawarte?".

W piśmie do Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego Minister Sprawiedliwości wskazuje, iż przed wejściem w życie ustawy o prawie prywatnem międzynarodowem zagadnienie powyższe nie wywoływało w praktyce wątpliwości, ponieważ zgodnie z orzecznictwem b. Senatu rosyjskiego (orzeczenie Nr. 39 z 1899) ustaliło się zapatrywanie prawne, iż zarówno art. 2 prawa o małżeństwie z 1836, jak i art. 61 i 65 t. X cz. 1 Zw. Pr. uważają obrzęd ślubu nie za warunek formy, lecz za warunek treści, że przeto zasada „jus loci regit formam actus" nie miała zastosowania do małżeństw, zawieranych przez obywateli rosyjskich zagranicą; w tym sensie zapadł wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie w dn. 5 lutego 1925 (AC. 191/24); po wejściu jednak w życie ustawy z 2 sierpnia 1926, poz. 581 powstała wątpliwość, czy dotychczasowe stanowisko może być utrzymane, czy mianowicie w rozumieniu ustawy pojęcie „formy" małżeństwa nie obejmuje właśnie kwestji formy świeckiej lub kościelnej; wątpliwość ta zachodzi głównie z tego powodu, że ustawa w art. 5 reguluje wogóle kwestję formy czynności prawnych, dokonanych zagranicą, a mimo to art. 13 zajmuje się specjalnie formą zawarcia małżeństwa. Do pisma powyższego Minister Sprawiedliwości załączył odpis odezwy Ministerstwa Spraw Zagranicznych z 12 listopada 1927, w której Ministerstwo zaznacza wątpliwości, wyłaniające się przy interpretacji art. 13 ustawy z 2 sierpnia 1926 o prawie właściwem dla stosunków międzynarodowych i nadmienia, iż okólnikiem z 27 lipca 1922 poleciło kierownikom polskich urzędów konsularnych, aby od obywateli polskich, pochodzących z b. zaboru rosyjskiego, którzy zawarli zagranicą ślub cywilny, wymagali również okazania dowodu zawarcia ślubu religijnego, w przeciwnym zaś razie odmawiali wydania żonie danego obywatela paszportu polskiego, gdyż małżeństwo takie w myśl przepisów, obowiązujących dla b. zaboru rosyjskiego, prawnie nie istnieje. Wobec tego, że obecnie, w związku z wejściem w życie ustawy o prawie prywatnem międzynarodowem, wyłoniła się kwestja, czy okólnik ten obowiązuje nadal polskie urzędy konsularne, Ministerstwo Spraw Zagranicznych prosiło Ministra Sprawiedliwości, aby zechciał zwrócić się do Sądu Najwyższego o wyjaśnienie powyższej kwestji prawnej.

Rozpoznając wniosek Ministra Sprawiedliwości na zgromadzeniu Połączonych Izb Cywilnych z mocy § 1 art. 41 i § 3 art. 275 prawa o ustroju sądów powszechnych, Sąd Najwyższy, po wysłuchaniu sprawozdania sędziego referenta i wniosków prokuratora, zważył co następuje:

Ustawa z 2 sierpnia 1926 o prawie właściwem dla stosunków prywatnych międzynarodowych, jak widać z uzasadnienia projektu rządowego, wniesionego do Sejmu (druk Nr. 159), opiera się przeważnie na zasadach konwencyj haskich prawa prywatnego, między innemi na

konwencji, dotyczącej uregulowania kolizyj ustawodawstw w zakresie małżeństwa, podpisanej w Hadze 12 czerwca 1902 (ustawa z 13 lutego 1929 w sprawie przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do tej konwencji — Dz. Ust. Nr. 16, poz. 132). Art. V rzeczonej konwencji głosi co następuje:

„Uznane będzie wszędzie za ważne co do formy małżeństwo, zawarte według ustawodawstwa tego kraju, gdzie ono zostało zawarte.

Rozumie się jednak, że kraje, których ustawodawstwo wymaga obrzędu religijnego, będą mogły nie uznać za ważne małżeństw, zawartych przez swych obywateli zagranicą bez zastosowania tego przepisu".

Z zestawienia tych postanowień wynika, że konwencja haska za formę zawarcia małżeństwa poczytuje zarówno formę świecką, jak i kościelną. Brzmienie art. 13 ustawy z 2 sierpnia 1926, poz. 581 i jego źródło usuwają wszelkie wątpliwości, że takież jest stanowisko naszego prawa, okoliczność zaś, że pomieniony artykuł nie zawiera zastrzeżenia, iż małżeństwa, zawarte przez obywateli polskich zagranicą w formie świeckiej, bez dopełnienia obrzędu religijnego, nie będą uznawane w Polsce za ważne, samo przez się dowodzi, iż w rozumieniu ustawy o prawie prywatnem międzynarodowem dla ważności małżeństwa, zawartego przez obywateli polskich zagranicą, wystarcza zachowanie formy według ustawodawstwa, gdzie małżeństwo zostało zawarte. Wniosek powyższy wzmacnia zamieszczenie w tejże ustawie powołanego art. 13, aczkolwiek art. 5 zawiera już ogólną zasadę co do formy czynności prawnych; byłoby to zbędne, o ileby prawodawca nie miał zamiaru usunąć wszelkich wątpliwości, iż powyższa ogólna zasada ma zastosowanie również przy zawarciu małżeństwa; widocznie ustawodawca liczył się z wymaganiami życia, chcąc w ten sposób ułatwić obywatelom polskim, przebywającym zagranicą, w krajach, zamieszkałych przez ludność przeważnie wyznań niekatolickich, zawarcie małżeństw w miejscowościach, oddalonych od kościoła. Zapatrywanie prawne, iż dla ważności małżeństwa obywateli polskich, pochodzących z b. zaboru rosyjskiego, niezbędne jest dopełnienie obrzędu religijnego, oparte na orzecznictwie b. Senatu rosyjskiego, z chwilą wydania ustawy z 2 sierpnia 1926, poz. 581 nie może być przyjęte; b. Senat wychodził z założenia, iż w ówczesnem ustawodawstwie nie było przepisów, regulujących zawarcie małżeństwa przez obywateli rosyjskich zagranicą, co też zaznaczył na wstępie w znanem orzeczeniu Nr. 39 z 1899.

Z tych zasad Sąd Najwyższy w odpowiedzi na postawione we wniosku Ministra Sprawiedliwości pytanie dał wyjaśnienie jak wyżej.

W myśl powyższego wyjaśnienia część II-a (w kwestji ślubów cywilnych) okólnika Nr. K. II. a. 17831 z 27 lipca 1922 (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 21 z 1922, poz. 161) nie ma zastosowania do ślubów cywilnych, za-

wartych zagranicą, po wejściu w życie ustawy o prawie właściwem dla stosunków prywatnych międzynarodowych z 2 sierpnia 1926, t. j. po 13 listopada 1926 przez obywateli polskich, podlegających prawu b. zaboru rosyjskiego.

Za Ministra

(—) J. Łukasiewicz

Warszawa, 21/VIII 1929. Dyrektor Departamentu.

K.III.10111.

65.

OKÓLNIK

W SPRAWIE CLENIA PRZESYŁEK POCZTOWYCH Z DARAMI.

Znosząc dotychczasowe okólniki w powyższej sprawie, a mianowicie ogłoszone w Dzienniku Urzędowym M. S. Z. Nr. 6, poz. 74 i Nr. 9, poz. 112 z 1926; Nr. 4 z 1928, poz. 31 oraz okólniki luźne Nr. 36 i 103 z 1927 r., Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje poniżej zestawioną ich treść:

Ministerstwo Skarbu zwalnia od opłaty celnej przesyłki z darami, przeznaczone dla osób niezamożnych w Polsce, a pochodzące z zagranicy bez różnicy kraju nadania.

Zwalniane od cła mogą być tylko przesyłki, zawierające wyłącznie używaną bieliznę, odzież i obuwie oraz inne przedmioty codziennego użytku, które ze względu na swój charakter drobnych podarków i ich stosowną ilość nie nasuwają urzędowi celnemu żadnych wątpliwości ani podejrzeń co do swego przeznaczenia; przesyłki tego rodzaju nie mogą zawierać żadnych przedmiotów nowych ani przedmiotów, stanowiących monopol państwowy.

Celem uzyskania zwolnienia od cła powyższych przesyłek należy wnieść pisemne podanie do urzędu celnego. Do zwalniania od cła upoważnione są urzędy celne I klasy.

Do podania należy dołączyć świadectwo niezamożności i deklarację według poniższego wzoru:

DEKLARACJA.

Stwierdzam, że przesyłka, nadesłana mi przez .... z .... , stanowi dar i zawiera przedmioty, przeznaczone wyłącznie do mego osobistego użytku.

Jednocześnie zobowiązuję się nie odstępować nikomu otrzymanych przedmiotów i przyjmuję do wiadomości, że w razie niedotrzymania tego zobowiązania będę pociągnięty do odpowiedzialności karnej za przemytnictwo.

.... dn. ....

(Podpis odbiorcy przesyłki)

Urzędy celne nie zwalniają od cła przesyłek, nasuwających, czy to ze względu na swą jakość czy ilość, wątpliwości co do filantropijnego ich charakteru. Również nie mogą być zwalniane przesyłki w większej ilości na imię jednego i tego samego adresata. W tym celu urzędy celne prowadzą alfabetyczny skorowidz, na którego podstawie mogą sprawdzić, kto korzysta z wyżej wymienionych ulg i jak często.

Gdyby w przesyłce, oprócz używanych rzeczy, znaleziono również przedmioty nowe, a charakter całej przesyłki, jako daru dla niezamożnej osoby, nie wzbudzał wątpliwości, urzędy celne clą przedmioty nowe według ogólnych zasad.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych nadmienia, że napływ z zagranicy przesyłek ze starzyzną nie jest pożądany, gdyż podrywa z jednej strony do pewnego stopnia drobny przemysł, przedewszystkiem krawiecki i szewcki, z drugiej zaś niema oczywiście pewności, że pod pokrywką humanitarnych celów są przeprowadzane tranzakcje handlowe. Wobec powyższego należałoby zachęcać raczej do nadsyłania odpowiedniej kwoty, choćby tej, która musi być wydana na opłacenie bardzo znacznych nieraz kosztów przywozu, co umożliwiłoby adresatowi nabycie potrzebnego przedmiotu w Polsce.

Za Ministra

(—) *J. Łukasiewicz*

Dyrektor Departamentu.

Warszawa, 8/VII 1929.

66.

K.II.30399.

OKÓLNIK

W SPRAWIE LEGALIZACJI DOKUMENTÓW.

Wobec powtarzających się wypadków legalizowania przez konsulaty Rz. P. akt stanu cywilnego oraz akt notarjalnych różnych kategoryj, które mają być przedstawione w spornem i niespornem postępowaniu sądowem na terenie b. zaboru rosyjskiego, bez wymaganej przez prawo formułki, stwierdzającej zgodność aktu z prawem miejscowem, Ministerstwo Spraw Zagranicznych poleca konsulatom dokładne badanie treści akt jak również informowanie się przy ich legalizowaniu, w której części Rzeczypospolitej Polskiej mają one wywrzeć skutek prawny.

Zważywszy, że ustawodawstwo obowiązujące na terenie b. zaboru austrjackiego i niemieckiego klauzuli tej nie wymaga, że jednak jej umieszczenie nie wpływa ujemnie na ważność aktu, Ministerstwo Spraw

Zagranicznych poleca konsulatom, by w wypadkach wątpliwych używały stampilki, stwierdzającej poza wiarogodnością podpisu i pieczęci urzędowej także zgodność aktu z prawem miejscowem, a to ze względu na skutki prawne, jakie ominięcie tej formułki pociągnąć może za sobą, tak dla stron jak i ewentualnie dla Skarbu Państwa.

Tej samej zasady trzymać się należy w wypadkach legalizowania pełnomocnictw generalnych.

Z chwilą ogłoszenia niniejszego okólnika traci moc obowiązującą okólnik Nr. 190 (K.II.a.32267) Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 15 z 1923.

Za Ministra
(—) *J. Łukasiewicz*
Dyrektor Departamentu.

Warszawa, 19/VII 1929.

67.

K.III.5943.

OKÓLNIK

W SPRAWIE WIZ BEZPŁATNYCH DLA STUDENTÓW CZŁONKÓW CONFÉDÉRATION INTERNATIONALE DES ÉTUDIANTS (C. I. E.).

Ministerstwo Spraw Zagranicznych poleca udzielać studentom, członkom Confédération Internationale des Étudiants (C. I. E.) wiz wjazdowych bezpłatnych, o ile państwa, których są oni obywatelami, udzielają również wiz bezpłatnych studentom, obywatelom polskim, członkom C. I. E.

Studentom zaś, członkom C. I. E., obywatelom innych państw, które wobec obywateli polskich stosują jedynie zniżki opłat wizowych, należy udzielać wizy tylko ze zniżką w takiej samej wysokości.

Za dowód służyć będzie legitymacja członkowska (C. I. E.).

Za Ministra
(—) *J. Łukasiewicz*
Dyrektor Departamentu.

Warszawa 9/VIII 1929.

68.

K.III.10005.

ROZPORZĄDZENIE

W SPRAWIE UZUPEŁNIENIA WYKAZU INSTYTUCYJ UPRAWNIONYCH DO WYSTAWIANIA ŚWIADECTW POCHODZENIA TOWARÓW.

W uzupełnieniu rozporządzenia w sprawie przepisów o świadectwach pochodzenia towarów dla urzędów, podległych Ministerstwu Spraw

Zagranicznych, z 20 listopada 1928 (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 12 z 1928, poz. 96), Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje, że do wystawiania świadectw pochodzenia na towary, pochodzenia polskiego, przy wywozie zagranicę upoważnione są, obok instytucyj, organizacyj i urzędów, wymienionych w przytoczonem na wstępie rozporządzeniu, następujące instytucje:

Izba Przemysłowo-Handlowa w Łodzi.

Izba Przemysłowo-Handlowa w Lublinie.

Za Ministra

(—) *J. Łukasiewicz*

Dyrektor Departamentu.

Warszawa, 14/VIII 1929.

69.

K.I.8857.

OKÓLNIK

W SPRAWIE POPIERANIA AKCJI KOMITETU FLOTY NARODOWEJ.

Ustawą z 16 lutego 1927 (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 27 z 1927, poz. 206) utworzony został Komitet Floty Narodowej, na którego czele stoi prezydjum, składające się z najwyższych przedstawicieli Sejmu, Senatu i Rządu.

Ze względu na doniosły cel Komitetu, jakim jest stworzenie polskiej floty morskiej, Ministerstwo Spraw Zagranicznych działalność Komitetu poleca szczególnej uwadze wszystkich podległych Ministerstwu Spraw Zagranicznych urzędów zagranicznych i prosi o zainteresowanie akcją Komitetu Floty Narodowej miejscowego społeczeństwa polskiego i jak najwydatniejsze poparcie jego zamierzeń i poczynań przez zakładanie miejscowych kół, jednanie członków i przysparzanie funduszów.

Materjałów informacyjnych dostarczy Komitet Floty Narodowej, Warszawa, Elektoralna 3.

O wynikach rozwiniętej przez urzędy zagraniczne akcji w powyższym kierunku należy informować w rocznych sprawozdaniach administracyjnych.

Za Ministra

(—) *J. Łukasiewicz*

Dyrektor Departamentu.

Warszawa, 3/VIII 1929.

70.

G.M.O.6063.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE KONSULATU GENERALNEGO RZ. P. W DUBLINIE.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje niniejszym, że do Konsulatu Generalnego Rz. P. w Dublinie należy adresować: État Libre d'Irlande. Dublin. 33, Ailesbury Road.

Za Ministra
(—) *M. Szumlakowski*
Dyrektor Gabinetu Ministra.

Warszawa, 20/VII 1929.

71.

G.M.O.5606.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE ADRESÓW URZĘDÓW ZAGRANICZNYCH PODLEGŁYCH M. S. Z.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje niniejszym adresy następujących urzędów:

1. Konsulatu Generalnego Rz. P. w Kapsztadzie — Consulate General for Poland. South Africa. Capetown - Sea Point. 11, Worcester Road. „Ambleside";
2. Konsulatu Rz. P. w Rydze — Lettonie. Riga. Elisabetes iela 41/43.

Za Ministra
w z. Dyrektora Gabinetu Ministra
(—) *A. Roman*
Naczelnik Wydziału

Warszawa, 21/VII 1929.

72.

G.M.O.5038.

RUCH SŁUŻBOWY

W CZERWCU 1929 W CENTRALI
I W URZĘDACH PODLEGŁYCH M. S. Z. ZAGRANICĄ.

MIANOWANI:

Przezdziecki Stefan — Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny — Ambasadorem Rz. P. przy Rządzie królewsko-włoskim w III st. sł. od 5 czerwca 1929.

Dr. Papée Kazimierz — Radca Ministerjalny w V st. sł. — Konsulem Generalnym II kl. w V st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Królewcu od 16 lipca 1929.

Romer Tadeusz — Radca Poselstwa I kl. w V st. sł. — Radcą Ambasady przy Rządzie królewsko-włoskim w Rzymie w V st. sł. od 22 czerwca 1929.

Tomaszewski Jerzy — Radca Poselstwa I kl. w V st. sł. — Radcą Ambasady przy Rządzie królewsko-włoskim w Rzymie od 22 czerwca 1929 z pozostawieniem przy funkcjach Kierownika Wydziału Konsularnego Ambasady.

Czapliński Emil — Referendarz w VII st. sł — Radcą Ministerjalnym w VI st. sł. od 1 lipca 1929.

Dr. Dąbrowski Alfred — Referendarz w VII st. sł. — Radcą Ministerjalnym w VI st. sł. od 1 lipca 1929.

Gosiewski Tadeusz — Sekretarz Poselstwa II kl. w VII st. sł. — upoważnienie do używania tytułu Sekretarza Ambasady przy Rządzie królewsko-włoskim w Rzymie od 22 czerwca 1929.

Jabłońska Janina — Asesor w VII st. sł. — Naczelnikiem Rachuby w VI st. sł. od 1 lipca 1929 z pozostawieniem przy dotychczasowych funkcjach służbowych.

Dr. Kruczkiewicz Adam — Referendarz w VII st sł. — Radcą Ministerjalnym w VI st. sł. od 1 lipca 1929.

Łapicki Michał — Referendarz w VII st. sł. — Radcą Ministerjalnym w VI st. sł. od 1 lipca 1929.

Maksymowicz Stanisław — Referendarz Biura Komisarza Generalnego Rz. P. w Gdańsku w VII st. sł. — Radcą Biura Komisarza Generalnego Rz. P. w Gdańsku w VI st. sł. od 1 lipca 1929.

Dr. Mikucki Adam — Wicekonsul I kl. z tytułem Konsula II kl. w VII st. sł. — Konsulem II kl. w VI st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Lille od 1 lipca 1929.

Oraczewski Stanisław — Wicekonsul I kl. w VII st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Tyflisie — Konsulem II kl. w VI st. sł. od 1 lipca 1929.

Szczerbiński Zdzisław — Sekretarz Poselstwa II kl. w VII st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Brukseli — Sekretarzem Poselstwa I kl. w VI st. sł. od 1 lipca 1929.

Dr. Szwarcenberg-Czerny Kazimierz — Wicekonsul z tytułem Konsula II kl. w VII st. sł., Kierownik Wicekonsulatu Rz. P. w Pile — Konsulem II kl. w VI st. sł. od 1 lipca 1929.

Wołodkowicz Józef — Sekretarz Poselstwa II kl. w VII st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Tallinnie — Sekretarzem Poselstwa I kl. w VI st. sł. od 1 lipca 1929.

Grabowska Walerja — Asesor w VIII st. sł. — Asesorem w VII st. sł. od 1 lipca 1929.

Komierowski Ludomir — Tytularny Attaché Poselstwa w VIII st. sł. w Ambasadzie Rz. P. przy Rządzie królewsko-włoskim w Rzymie — upoważnienie do używania tytułu Attaché Ambasady.

Dr. Kruszyński Janusz — Referendarz w VIII st. sł. — Attaché Poselstwa w VIII st. sł. od 1 lipca 1929 z przydziałem do Poselstwa Rz. P. w Angorze, z równoczesnem upoważnieniem do używania tytułu Sekretarza Poselstwa II kl.

Landowa Zofja — Adjunkt Kancelaryjny w VIII st. sł. — Naczelnikiem Kancelarji w VII st. sł. od 1 lipca 1929.

Leitgeber Bolesław — Attaché Poselstwa w VIII st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Kopenhadze — Sekretarzem Poselstwa II kl. w VII st. sł. od 1 lipca 1929.

Ochocka Helena — Adjunkt Kancelaryjny w VIII st. sł. — Naczelnikiem Kancelarji w VII st. sł. od 1 lipca 1929.

Pawłowicz Mieczysław — Kontroler w VIII st. sł. — Księgowym w VII st. sł. od 1 lipca 1929.

Rybicki Stanisław — Sekretarz Konsularny I kl. w VIII st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Rydze — Sekretarzem Konsularnym I kl. w VII st. sł. od 1 lipca 1929.

Stempowski Jeremi — Attaché Konsularny w VIII st. sł. z tytułem Sekretarza Poselstwa II kl. w Poselstwie Rz. P. w Buenos Aires — Sekretarzem Poselstwa II kl. w VII st. sł. od 1 lipca 1929.

Kowalewski Stanisław — pracownik kontraktowy w Konsulacie Rz. P. w Szczecinie — prowizorycznie Sekretarzem Konsularnym II kl. w X st. sł. od 1 lipca 1929.

Lisiewiczowa Regina — pracowniczka kontraktowa w Ambasadzie Rz. P. w Paryżu — prowizorycznie Sekretarzem Konsularnym II kl. w IX st. sł. od 1 lipca 1929, z pozostawieniem przy dotychczasowych czynnościach służbowych.

Siemiątkowski Stefan — Sekretarz w IX st. sł. na służbie prowizorycznej — Sekretarzem w IX st. sł. od 16 czerwca 1929 z pozostawieniem przy dotychczasowych czynnościach służbowych.

Zabłocki Hipolit — pracownik kontraktowy w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Nowym Jorku — prowizorycznie Adjunktem Kancelaryjnym w IX st. sł. od 1 lipca 1929.

Żmigrodzki Zygmunt — pracownik kontraktowy—Sekretarzem w IX st. sł. od 1 czerwca 1929 z pozostawieniem przy dotychczasowych czynnościach służbowych.

PRZENIESIENI I ODWOŁANI:

Domański Stefan — prowizoryczny Tytularny Attaché Konsularny w IX st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Kopenhadze—do centrali M. S. Z. od 30 czerwca 1929 z nominacją na sekretarza (prowizorycznie) w IX st. sł.

Maciejowski Zdzisław — Konsul II kl. w VI st. sł. Kierownik Konsulatu Rz. P. w Galacu — do centrali M. S. Z. od 30 czerwca 1929 z równoczesnem przeniesieniem w stan rozporządzalności.

Dr. Staniewicz Roman — Konsul II kl. w VI st. sł., Kierownik Konsulatu Generalnego Rz. P. w Królewcu — do centrali M. S. Z. od 15 lipca 1929 z równoczesną nominacją na Radcę Ministerjalnego w VI st. sł.

ZWOLNIENI:

Vincenzo Bonanno — Konsul Honorowy w Katanji — zwolniony od 10 czerwca 1929 ze stanowiska Konsula Honorowego Rz. P. w Katanji.

73.

G.M.O 6084.

RUCH SŁUŻBOWY

W MIESIĄCU LIPCU 1929 W CENTRALI I W URZĘDACH PODLEGŁYCH M. S. Z.

MIANOWANI:

Dr. Dalbor Tadeusz — Radca do spraw emigracyjnych w VI st. sł. w Ambasadzie Rz. P. w Paryżu — Radcą do spraw emigracyjnych w V st. sł. od 1 lipca 1929.

Dunajecki Aleksander — Radca Ministerjalny w VI st. sł. — Radcą Ministerjalnym w V st. sł. od 1 lipca 1929.

Eska Stanisław — Radca Ministerjalny w VI st. sł. — Naczelnikiem Wydziału w V st. sł. od 1 sierpnia 1929.

Frankowski Feliks — Radca Poselstwa II kl. w VI st. sł. w Ambasadzie Rz. P. w Paryżu — Radcą Ambasady w V st. sł. od 1 lipca 1929.

Dr. Gawroński Wacław — Naczelnik Wydziału w VI st. sł. — Naczelnikiem Wydziału w V st. sł. od 1 lipca 1929.

Czamański Stanisław — Naczelnik Wydziału w VI st. sł.— Radcą Ministerjalnym w VI st. sł. od 1 sierpnia 1929.

Chełmirski Jan — Konsul II kl. w VI st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Wiedniu — Konsulem I kl. w VI st. sł. od 1 sierpnia 1929.

Drymmer Wiktor — Referendarz w VII st. sł. — prowizorycznie Radcą Ministerjalnym w VI st. sł. od 1 lipca 1929.

Koppens Leon — Tytularny Sekretarz Poselstwa I kl. w VI st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Pradze — Sekretarzem Poselstwa I kl. w VI st. sł. od 1 lipca 1929.

Mazurkiewicz Roman — Referendarz w VII st. sł. — Radcą Ministerjalnym w VI st. sł. od 1 lipca 1929.

Olechowski Gustaw — Konsul II kl. w VI st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Montrealu — Konsulem I kl. w VI st. sł. od 1 sierpnia 1929.

Przezdziecki Rajnold — Referendarz w VI st. sł. — Zastępcą Dyrektora Protokółu Dyplomatycznego w VI st. sł. od 1 lipca 1929.

Woytkowski Tadeusz — Referendarz w VII st. sł. — Radcą Ministerjalnym w VI st. sł. od 1 lipca 1929.

Czosnowski Leon — Referendarz w VIII st. sł. — Referendarzem w VII st. sł. od 1 lipca 1929.

Dr. Ostrowski Jerzy — Referendarz w VII st. sł. — powierzenie kierownictwa Wydziału Konsularnego Poselstwa Rz. P. w Kairze z nominacją na Sekretarza Poselstwa I kl. z tytułem Konsula II kl. od 1 sierpnia 1929.

Lisiecki Tadeusz — Naczelnik Kancelarji w VII st. sł. — Asesorem w VII st. sł. od 1 lipca 1929.

Schneider Fryderyk — Asesor w VIII st. sł. — Asesorem w VII st. sł. od 1 lipca 1929.

Tabaczyński Stefan — Tytularny Wicekonsul II kl. w VIII st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Hamburgu — Wicekonsulem II kl. w VII st. sł. od 1 lipca 1929.

Bieliński Michał — Sekretarz Konsularny II kl. w IX st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Berlinie — Sekretarzem Konsularnym I kl. w VIII st. sł. od 1 lipca 1929.

Chodosowska Wiktorja — urzędniczka w IX st. sł. — Adjunktem Kancelaryjnym w VIII st. sł. — od 1 lipca 1929.

Grzeszkowiak Roman — Sekretarz Konsularny II kl. w IX st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. we Frankfurcie n/Menem — Sekretarzem Konsularnym I kl. w VIII st. sł. od 1 lipca 1929.

Iwanowski Aleksander — Sekretarz w IX st. sł. — Asesorem w VIII st. sł. od 1 lipca 1929.

Jeziorski Leopold — Skarbnik w VIII st. sł. — Księgowym w VII st. sł. od 1 lipca 1929.

Kałużyńska Halina — Regestrator w IX st. sł. — Naczelnikiem Kancelarji w VIII st. sł. od 1 lipca 1929.

Kicki Władysław — Sekretarz Konsularny II kl. w IX st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Sao Paulo — Sekretarzem Konsularnym I kl. w VIII st. sł. od 1 lipca 1929.

Kołodziejczak Ignacy — Skarbnik w IX st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Berlinie — Skarbnikiem w VIII st. sł. od 1 lipca 1929.

Kwiecińska Izabela — Sekretarka w IX st. sł. — Asesorem w VIII st. sł. od 1 lipca 1929.

Langer Bronisław — Adjunkt Kancelaryjny w IX st. sł. — Adjunktem Kancelaryjnym w VIII st. sł. od 1 lipca 1929.

Lehrowa Stefanja — pracowniczka kontraktowa w VIII st. sł. — Asesorem w VIII st. sł. od 1 sierpnia 1929.

Mantuszewski Walerjan — Adjunkt Kancelaryjny w IX st. sł. — Adjunktem Kancelaryjnym w VIII st. sł. od 1 lipca 1929.

Millakówna Gabrjela — pracowniczka kontraktowa — prowizorycznie Asesorem w VIII st. sł. od 1 sierpnia 1929.

Miller Paweł — pracownik kontraktowy — Kontrolerem w VIII st. sł. od 1 lipca 1929.

Nowomiejski Eugenjusz — urzędnik w IX st. sł. — Kontrolerem w VIII st. sł. od 1 lipca 1929.

Pogorzelski Jan — pracownik kontraktowy w Poselstwie Rz. P. w Madrycie — Księgowym w VIII st. sł. od 1 lipca 1929 z jednoczesnym przydziałem do Konsulatu Generalnego Rz. P. w Nowym Jorku.

Semiczek Marjan — Sekretarz Konsularny II kl. w IX st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Lille — Sekretarzem Konsularnym I kl. w VIII st. sł. od 1 lipca 1929.

Sterczyński Stanisław — Sekretarz Konsularny II kl. w IX st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Paryżu — Sekretarzem Konsularnym I kl. w VIII st. sł. od 1 lipca 1929.

Trzaskówna Zofja — Regestratorka w IX st. sł. — Adjunktem Kancelaryjnym w VIII st. sł. od 1 lipca 1929.

Wątróbska Feliksa — urzędniczka IX st. sł. — Adjunktem Kancelaryjnym w VIII st. sł. od 1 lipca 1929.

Wróbel Marjan — Sekretarz Konsularny II kl. w IX st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Berlinie — Sekretarzem Konsularnym I kl. w VIII st. sł. od 1 lipca 1929.

Zatwardowiczowa Jadwiga — Adjunkt Kancelaryjny w IX st. sł. — Adjunktem Kancelaryjnym w VIII st. sł. od 1 lipca 1929.

Błaszkewiczowa Zofja — pracowniczka kontraktowa — Sekretarzem w IX st. sł. od 1 sierpnia 1929.

Drouet Anna — Regestrator w X st. sł. — Regestratorem w IX st. sł. od 1 lipca 1929.

Dziemieszkiewiczówna Irena — pracowniczka kontraktowa — Adjunktem Kancelaryjnym w IX st. sł. od 1 sierpnia 1929.

Jankowski Piotr — pracownik kontraktowy — Adjunktem Kancelaryjnym w IX st. sł. od 1 sierpnia 1929.

Komornicka Helena — pracowniczka kontraktowa — Adjunktem Kancelaryjnym w IX st. sł. od 1 sierpnia 1929.

Kondracka Marja — Regestratorka w X st. sł. Regestratorem w IX st. sł. od 1 lipca 1929.

Koreywówna Celina — Regestratorka w X st. sł. — Regestratorem w IX st. sł. od 1 lipca 1929.

Laskowska Amelja — Adjunkt Kancelaryjny w X st. sł. — Adjunktem Kancelaryjnym w IX st. sł. od 1 lipca 1929.

Laskowska Janina — Regestrator w X st. sł. — Regestratorem w IX st. sł. od 1 lipca 1929.

Michałowska Jadwiga — Regestrator w X st. sł. — Regestratorem w IX st. sł. od 1 lipca 1929.

Nebelska Zofja — pracowniczka kontraktowa — Adjunktem Kancelaryjnym w IX st. sł. od 1 sierpnia 1929.

Pawłowiczówna Zofja — Regestrator w X st. sł. — Regestratorem w IX st. sł. od 1 lipca 1929.

Raczyński Antoni — Regestrator w X st. sł. — Regestratorem w IX st. sł. od 1 lipca 1929.

Szachno Wiktor — urzędnik na służbie prowizorycznej w IX st. sł. — Adjunktem Kancelaryjnym w IX st. sł. od 1 sierpnia 1929.

Walterówna Aniela — Regestratorka w X st. sł. w Biurze Komisarza Generalnego Rz. P. w Gdańsku — Regestratorem w IX st. sł. od 1 lipca 1929.

Wojeńska Marja — pracowniczka kontraktowa — Adjunktem Kancelaryjnym w IX st. sł. od 1 sierpnia 1929.

Wójcikowski Józef — pracownik kontraktowy — Adjunktem Kancelaryjnym w IX st. sł. od 1 sierpnia 1929.

Zalewski Ksawery — Adjunkt Kancelaryjny w X st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Tyflisie — Adjunktem Kancelaryjnym w IX st. sł. od 1 lipca 1929.

Suski Zygmunt — urzędnik na służbie prowizorycznej w X st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Moskwie — Regestratorem w X st. sł. od 1 sierpnia 1929.

PRZENIESIENI i ODWOŁANI.

Prof. dr. Askenazy Szymon — Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny I klasy — przeniesiony w stan spoczynku od 31 maja 1929.

Byszewski Jan Lech — Sekretarz Poselstwa I kl. w VI st. sł. z tytułem Konsula II kl. w Poselstwie Rz. P. w Kairze — przeniesiony do centrali od 31 lipca 1929.

Kaplita Eugenjusz — Sekretarz Konsularny I kl. w VIII st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Monachjum — odwołany do centrali od 31 sierpnia 1929.

Warszawa, 1/VIII 1929.

Zakłady Drukarskie F. Wyszyński i S-ka, Warecka 15